

تنگہ ہر مز

PDF Compressor Free Version

قدرت خرید کارگر

بیش از این

کاهش پیدا نکند

شنبه ۳ مرداد ۱۴۰۵ / ۱۰ صفر ۱۴۴۸ هـ.ق. / 2026 July 25 / شماره ۷۲۷۴ / سال بیست و نهم

جنایتی دیگر از ارتش تروریستی آمریکا

۲ شهید و ۱۱ مجروح در حمله به شلمچه

تاب آوری مردم ایران در جنگ فرسایشی

*عاطفه پیرایش، دانشجوی دکتری فلسفه
برخی تحلیل گران احتمال می دهند که
جنگ فعلی، بیش از جنگ های گذشته میان
ایران و امریکا به طول بیانجامد چون ایران
ممکن است دست به فرسایشی کردن جنگ
برای امریکایی ها بزند.

به نظر می رسد ایران به این نتیجه رسیده است که تنها راه ضربه زدن به امریکا در مقطع فعلی، وارد کردن تلفات جانی به ارتش امریکاست. این در حالی است که برخی دیگر از فرسایشی شدن جنگ واهمه دارند و به این نکته اشاره می کنند که گسترش آتش جنگ در منطقه ممکن است کشورهای همسایه را که پیش از این خواستار پایان جنگ و بازگشت صلح به منطقه بودند، به مقابله ی جدی تر با ایران سوق دهد.

در حال حاضر مشخص نیست که آیا تیم مذاکره کننده ایران راهی برای بازگشت به دیپلماسی و آتش بس اندیشیده است یا نه. مارکو روبریو، وزیر امور خارجه ی آمریکا مدعی شده است که ایرانی ها خواستار بازگشت به مذاکره شده اند اما حملات ایران به کشتی ها در تنگه ی هرمز مانع از سرگیری مذاکرات است.

او گفت: ترامپ بر این باور است که ایران آماده ی توافق با امریکا نیست. ترامپ به تازگی ایران را تهدید کرده است که اگر کشتی ها را در تنگه مورد حمله قرار دهد، زیرساخت های ایران را به خصوص در

تهران بمباران خواهد کرد.
سپاه نیز در مقابل هشدار داده است که اگر
امریکا به پل ها و نیروگاه های ایران حمله
کند، اجازه نخواهد داد حتی یک بشکه نفت
از تنگه ی هرمز عبور کند.

به نظر می رسد ایران تنها پس از سفر الزیدی به ایران است که تصمیم خود را در خصوص مذاکره یا جنگ با امریکا خواهد گرفت. الزیدی مشخصا خواسته هایی در حوزه ی اقتصادی و امنیتی از ایران دارد و مقامات ایرانی ممکن است با خواسته های او موافقت کنند و در ازای آن، از عراق بخواهند که میانجی جدید میان ایران و امریکا باشد. در عین حال، ممکن است که ایران فعلا به گزینه ی نظامی در مقابل امریکا اتکا کند و سفر الزیدی به تهران، تأثیر چندانی بر روند

بر پایه پیوندهای عمیق تاریخی، فرهنگی، دینی و تمدنی استوار است و ملت‌های ایران و عراق دارای سرنوشت، منافع و آرمان‌های مشترک هستند؛ پیوندی که هیچ عامل و مرزی قادر به گسستن آن نخواهد بود.

فرا تر از روابط متعارف میان دو همسایه،

مسعود پزشکیان در آیین دریافت ستوارنامه «یاسر عبدالزهره الحجاج» سفیر جدید عراق در تهران، با آرزوی موفقیت برای وی در دوره مأموریت خود، بر عمق روابط جمهوری اسلامی ایران و عراق تأکید کرد و گفت: مناسبات دو کشور،

نوبت دوم	 فراخوان ارزیابی کیفی برای مناقصه عمومی یک مرحله ای شرکت گاز استان کیلان – شماره ۱۸ / م / ۱۴۰۵	۱- مستند مناقصه گزار : ۲- مثالی دستگاه مناقصه گزار : ۳- موضوع مناقصه: ۴- مبلغ برآورد اولیه و مدت زمان: ۵- نوع و مبلغ تضمین : ۶- آخرین مهلت دریافت اسناد ارزیابی : ۷- آخرین مهلت برگزاری پلکات ارزیابی : ۸- زمان برگزاری پلکات مناقصه : ۹ - مناقصه در بستر سامانه تدارکات الکترونیک دولت (ستاد) انجام می پذیرد. ۱۰- شماره (تلفن کسب) تماس : ۰۳۰۳۳۶۶۰۸۵ دفتر امور پیمانها * دستور العمل ارزیابی عالی و تعیین کمترین قیمت متناسب در مناقصات وزارت نفت اجزای می شود * * برای بودن پرونده هماهنگی صلاحیت پیمانکاری در رشته " نفت و گاز " اثر است * تذکر مهم: قیمت ها متناسب با کالای ساخت داخل یا لحاظ کیفیت ارائه گردد. این آگهی در سایت شرکت گاز استان کیلان http://www.nige-gil.ir قابل ریزوت میباشد .
------------------------	---	--

[illegible]

یادداشت

وقتی نخبگان

تشکاف‌ها را

عمیق تر می کنند

فسيبہ پيرایش

فیلتر شدن سایات و اپلیکیشن فوتبال ۳۲۰۰ رسانه متعلق به عادل فردوسی‌پور، فضای مجازی و رسانه‌های کشور را دو شقه کرده است. به ویژه آنکه تنها چند ساعت پیش از آن، امیر قلعه‌نویی، سرمربی تیم ملی، درخواست کرده بود با رسانه‌های منتقد تیم ملی برخورد قضایی صورت بگیرد. در واکنش برخی این اتفاق را «شیرآور» و برای ساکت کردن صداهای مستقل قلعه‌امد می‌کند و با اشاره به مواضع فردوسی‌پور در برخی‌های حمله به کشور و دعوت او از علیرضا فغانی، او را مستحق این برخورد می‌دانند.

اما اگر کمی عمیق‌تر نگاه کنیم، می‌بینیم که این دوطرفی بودن، اتفاقی نیست. پس از حذف تیم ملی از جام جهانی، گسل‌های پنهان در فضای فوتبالی و رسانه‌ای کشور بیش از هر زمان دیگری نمایان شد؛ فضایی که خیلی زود به دو اردوگاه رقیب تقسیم شد. گروهی که با عدم توجیه در محدودیت‌های ساختاری و فنی در شرایط خاص کشور، عملکرد تیم ملی و کادر فنی را ذیل عنوان تیم جمهوری اسلامی و نه تیم ملی، به شدت نقد می‌کردند و در مقابل، گروهی که صرف حضور در جام جهانی را در بحبوحه‌ی جنگ کنشی حاکم‌های می‌دانستند و هیچ گونه نقدی را وارد نمی‌دانستند. این دوگانگی در واقع آغازی بود بر پایان «گفت‌وگوی مصفا»

در سپهر ورزش؛ جایی که نقد فنی جای خود را به موضع گیری سیاسی داد. مشکلی که امروز در همه ی ارکان کشور به وضوح دیده می شود. مشکل امروز ما تنها فیلتر شدن یک رسانه یا واکنش یک سرمربی نیست؛ مشکل غیبت «مدای میانه» در سپهر عمومی ما است. زمانی که نخبگان ما در هر حوزه ای - از ورزش تا هنر و رسانه - به جای تلاش برای فهم مشترک در تله ی تأیید گروهی گرفتار می شوند، ناخودآگاه به تعمیق این شکاف ها کمک می کنند.

البته که این نقد متوجه نقش نهادهای قدرت در ایجاد این وضعیت هم هست (به ویژه در مدیریت ناتوان سرمایه‌های انسانی) اما نمی‌توان از سهم نخبگانی که خود پتانسیل میانجی‌گری دارند اما «بخش» را به «کل» ترجیح می‌دهند، چشم‌پوشی کرد. قرار گرفتن در کنار مردم، افتخاری است که نصیب هر کسی نمی‌شود اما «مردم»، همه هستند، نه فقط آنان که از جامعه که صدایشان بلندتر یا خشمشان مشهودتر است.

در نهایت اگر به دنبال راهی برای خروج از این بن بست فرساینده و دوقطبی مسموم هستیم، باید از نخبگان انتظار چیزی فراتر از هم صدا بودن با بخشی از مردم داشت. خروج از این وضعیت، مستلزم عبور نخبگان از تله‌ی دوقطبی‌سازی است.

بله، ما می‌توانیم منتقد جدی، مخالف و حتی زاویه‌گیر سیاست‌های حکومت باشیم، اما باید مرزهایی را برای وفاداری بنیادین ترسیم کنیم.

نباید اجازه داد در تلاش برای نقد مفاهیمی که هستی سخت هویت ما را شکل می‌دهند - مانند آب و خاک و وطن - به ابزاری برای تشدید شکاف‌های داخلی تبدیل شوند. اگر نخبگان برخورد با این مفاهیم را با نقد حاکمیت یکی بدانند، در واقع به جای پل زدن در حال آوار کردن آینده‌ی این سرزمین خواهند بود. راه نجات نه در یک دست شدن با حکومت است و نه در تکتکه کردن حاکمیت علیه حکومت؛ راه نجات حفظ «امرجهت حقیقت» و «مسئولیت پذیری» در میانه‌ی این دو است.